

Sygn. akt II SO/Łd 39/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2016 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wydział II
w składzie następującym:

Przewodnicząca	Sędzia WSA Renata Kubot-Szustowska
Sędziowie	Sędzia WSA Czesława Nowak-Kolczyńska (spr.) Sędzia WSA Sławomir Wojciechowski
Protokolant	Sekretarz sądowy Aneta Panek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2016 roku
sprawy z wniosku **Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie**
o wymierzenie **Zbigniewowi Moraczewskiemu Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie** grzywny w trybie art. 55 § 1 P.p.s.a. za nieprzekazanie skargi na bezczynność w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

postanawia:

1. wymierzyć Zbigniewowi Moraczewskiemu Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie grzywnę w kwocie 200 (dwieście) złotych;
2. zwrócić z funduszu Skarbu Państwa – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na rzecz strony skarżącej Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 100 (sto) złotych tytułem uiszczzonego wpisu od skargi, zaksięgowanego w dniu 5 listopada 2015 roku pod pozycją 4766;
3. zasądza od Zbigniewa Moraczewskiego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie na rzecz strony skarżącej Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

ST. SEKRETARZ
Lucyna Szymor

UZASADNIENIE

W dniu 8 października 2015 roku Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie skierowało do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, za pośrednictwem Zbigniewa Moraczewskiego prowadzącego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie, skargę na bezczynność tego podmiotu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

W dniu 9 listopada 2015 roku strona skarżąca, wobec niezastosowania się przez Zbigniewa Moraczewskiego prowadzącego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie do obowiązku wynikającego z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 2015 poz. 2058 ze zm. - powoływanej też jako: u.d.i.p.), złożyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, w trybie art. 55 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm. – powoływanej dalej jako: p.p.s.a.) wniosek o wymierzenie grzywny za nieprzekazanie przez ten podmiot skargi Stowarzyszenia w zakresie udzielenia informacji publicznej. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

Strona skarżąca wyjaśniła, iż z informacji publikowanych przez operatora pocztowego - Poczta Polska wynika, że przedmiotowa skarga została doręczona Zbigniewowi Moraczewskiemu w dniu 12 października 2015 roku. Pismem elektronicznym z dnia 3 listopada 2015 roku Wydział Informacji Sądowej Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi poinformował stronę skarżącą, iż nie odnotowano w urządzeniach ewidencyjnych sądu w/w skargi.

W odpowiedzi na wniosek o ukaranie grzywną Zbigniew Moraczewski wniósł o jego oddalenie i wyjaśnił, że w dniu 8 października 2015 roku otrzymał od wnioskodawcy skargę na bezczynność w przedmiocie braku udzielenia informacji publicznej. Wskazał, że po otrzymaniu w dniu 15 września 2015 roku wniosku strony skarżącej o udzielenie informacji publicznej, w dniu 9 października 2015 roku w sposób wyczerpujący udzielił odpowiedzi na złożony wniosek. Do odpowiedzi załączył kserokopię pisma kierowanego do skarżącego Stowarzyszenia. Nadto wskazał, iż nie jest organem administracyjnym, a osobą fizyczną prowadzącą schronisko dla zwierząt nieposiadającą uprawnień do udzielania informacji

w zakresie otrzymanej skargi. Żądanie przez wnioskodawcę szczegółowych danych o osobach, które dokonały adopcji nie stanowi informacji publicznej i chronione jest przez ustawę o ochronie danych osobowych. Kopie takowych umów są przesyłane do każdej gminy i tam są dostępne. Uznając powyższe rozumowanie za właściwe, nie podjął żadnych działań w celu przekazania skargi do Sądu uznając, iż doszło do pomyłki. Udzielając odpowiedzi na wniosek skarżącego Stowarzyszenia, Zbigniew Moraczewski przestał do sądu otrzymaną skargę na bezczynność wraz z odpowiedzią.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Zasadą jest, stosownie do przepisu art. 54 § 1 p.p.s.a., że skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania (art. 54 § 2 p.p.s.a.). Jak wynika zatem z treści wskazanej regulacji prawnej, wniesienie takiej skargi za pośrednictwem organu, którego bezczynność zaskarżono, skutkuje obowiązkiem przekazania jej właściwemu sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

Odmiennie regulacje w tym przedmiocie mogą wynikać z przepisów szczególnych. Jednym z takich przepisów jest art. 21 u.d.i.p. Zgodnie z jego treścią do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;
- 2) skargę rozpoznaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

Postępowanie wszczęte wnioskiem strony skarżącej skierowanym do Zbigniewa Moraczewskiego prowadzącego Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie dotyczyło dostępu do informacji publicznej i toczyło się na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Wynika z tego, że termin na przekazanie skargi do sądu wynosił 15 dni od daty otrzymania skargi i w sprawie niniejszej upłynął 26 października 2015 roku. Skarga została przekazana do sądu w dniu 24 grudnia 2015 roku. Stosownie zaś do art. 55 § 1 p.p.s.a. w razie

niezastosowania się do obowiązków, o których mowa w art. 54 § 2 tej ustawy, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 p.p.s.a.

Należy bowiem wskazać, że dopełnienie przez organ obowiązku wynikającego z art. 54 § 2 p.p.s.a., ale z uchybieniem terminu, nie skutkuje oddaleniem wniosku o wymierzenie organowi grzywny. Przedmiot zaskarżenia określony w art. 55 § 1 p.p.s.a. obejmuje bowiem nie tylko zaniechanie przekazania sądowi skargi, odpowiedzi na skargę i akt sprawy, ale także zwłokę organu w dopełnieniu tej czynności (vide postanowienie NSA z dnia 7 maja 2014 r. w sprawie sygn. akt I OZ 343/14).

Oznacza to, że przesłanką do wymierzenia grzywny jest sam fakt nieprzekazania skargi sądowi administracyjnemu, bez względu na powody takiego stanu rzeczy. Natomiast wymierzając grzywnę sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności danej sprawy, w tym między innymi przyczyny niewypełnienia przez organ ciążącego na nim obowiązku (vide postanowienie NSA z dnia 22 maja 2014 r., w sprawie sygn. akt IOZ 382/14).

Przy czym Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt Domowych „Przyjaciół” w Kutnie, chociaż nie jest organem w rozumieniu ustrojowym to było zobowiązane do przekazania skargi zgodnie z żądaniem skarżącego, wskazanemu w niej adresatowi. Bezsporne w przedmiotowej sprawie jest to, iż owej skargi Zbigniew Moraczewski nie przekazał do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, mimo ciążącego na nim obowiązku, wynikającego ze wskazanych przepisów prawa. Jak bowiem wynika z nadesłanej odpowiedzi na rozpatrywany wniosek, uznał iż doszło do pomyłki. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż skarga wraz z niezbędnymi dokumentami została przekazana do sądu (choć po terminie), a jednocześnie organ wyjaśnił przyczyny zaistniałego opóźnienia, sąd uznał, iż celowe będzie nałożenie grzywny na podmiot w wysokości 200 zł. Wszak celem grzywny jest nie tylko doprowadzenie do tego, by organ przekazał sądowi administracyjnemu skargę wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, ale także ma ona być sankcją za naruszenie podstawowego prawa jednostki do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, o którym mowa w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Ponadto ma ona również funkcję prewencyjną, której celem jest zapobieżenie naruszeniom prawa w przyszłości.

Konkludując, obowiązek określony w art. 54 § 2 p.p.s.a. został wykonany, jednak z uchybieniem terminu, przewidzianego przepisem art. 21 pkt 1 u.d.i.p., zatem

nałożenie grzywny przewidzianej w art. 55 § 1 p.p.s.a., sąd uznał za zasadne, jej wysokość miarkując ze względu na okres opóźnienia w przekazaniu skargi (prawie dwa miesiące) oraz okoliczności, które na to wpłynęły. O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 200 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

ST. SEKRETARZ
Lucyna Szmyt